

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.8.2005
KOM(2005) 398 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en udligningsmekanisme, som gælder for indførsel fra visse lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) FORSLAGETS BAGGRUND

- **Forslagets formål**

Dette forslag vedrører det behov, der er opstået for at reagere på ordninger for kunstig prisfastsættelse, som f.eks. uensartede priser eller eksportafgifter, som giver visse erhvervsdrivende i tredjelande urimelige konkurrencefordele. Disse ordninger for kunstig prisfastsættelse findes i overvejende grad blandt lande, som ikke er medlemmer af WTO.

- **Generel baggrund**

Fællesskabets industris konkurrencemæssige stilling påvirkes i negativ retning af import, som nyder godt af fordele i form af prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, som regeringer eller statskontrollerede virksomheder anvender på denne import. Fordelene skyldes prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, hvor den hjemlige industri i de pågældende lande køber visse produkter til priser, som ligger et godt stykke under de eksportpriser/priser på verdensmarkedet, som de ellers ville skulle betale under normale handelsforhold. Sådanne produkter anvendes eller bruges ofte til fremstilling af varer på senere produktionstrin, som efterfølgende eksporteres til Fællesskabet eller markeder i tredjelande, hvorved industrien i Fællesskabet lider skade.

De kunstige omkostningsfordele, der skabes ved hjælp af de ordninger med uensartede priser, som anvendes af tredjelande, underminerer konkurrenceevnen hos industrien i EU på mange måder. Produkter fra disse lande til kunstigt lave priser trænger ind på markedet i EU og står allerede for en betydelig markedsandel.

Sådanne ordninger med uensartede priser medfører attraktive investeringsbetingelser i de pågældende tredjelande, men de medfører også unfair investeringsbetingelser i de pågældende stærkt globaliserede industrisektorer.

Hvis producenterne i Fællesskabet ikke skal blive stillet ringere i konkurrencen og lide skade, er der i betragtning af den kritiske situation, som Fællesskabets producenter i visse sektorer står overfor, et tvingende behov for et instrument, der giver beskyttelse mod indførsel i Fællesskabet, der direkte eller indirekte nyder godt af en sådan prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Der findes i øjeblikket ikke nogen bestemmelser på det pågældende område.

- **Overensstemmelse med EU's andre politikker og mål**

Ikke aktuelt.

2) HØRING AF BERØRTE PARTER OG EVALUERING AF VIRKNINGERNE

- **Høring af berørte parter**

Inden for rammerne af de relevante handelsudvalg informerede Kommissionen industrien og medlemsstaterne om udarbejdelsesprocessen, og den vedtog udkastet til et forslag på baggrund af de kommentarer og forslag, som blev indsendt.

- **Indhentning og anvendelse af ekspertise**

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

- **Evaluering af virkningerne**

Forslaget til en udligningsmekanisme foreskriver ikke en evaluering af de generelle virkninger.

Forslaget indeholder dog en udtømmende liste over de forhold og kriterier, der bør evalueres, før der indføres udligningsforanstaltninger.

3) FORSLAGETS RETLIGE ELEMENTER

- **Resumé af den foreslåede foranstaltning**

Mål: Udligningsmekanismen åbner for muligheden for foranstaltninger rettet mod indførsel, som direkte eller indirekte, nyder godt af regeringer eller statskontrollerede virksomheders ordninger for prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning (f.eks. uensartede priser og eksportafgifter), som resulterer i forskellige priser for råvarer, alt afhængig af om de bruges eller anvendes på hjemmemarkedet eller eksporteres, og når en sådan indførsel skader eller truer med at forvolde skade for industrien i Fællesskabet.

Anvendelsesområde: Mekanismen vil blive anvendt på indførsel fra lande, som (i) ikke er medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO), eller som (ii) på trods af, at de er medlem af WTO, har en bestemmelse i deres WTO-tiltrædelsesprotokol, der tillader anvendelse af denne mekanisme. Mekanismen skal ikke finde anvendelse på indførsel fra lande, som ikke er medlem af WTO, hvis det pågældende land har en bilateral aftale med Fællesskabet inden for rammerne af landets WTO-tiltrædelsesprotokol, som i tilstrækkelig grad behandler ordningen med prisfastsættelse, og det vurderes, at det pågældende land rent faktisk gradvist fjerner de handelsforvridende virkninger af ordningen med prisfastsættelse inden for en periode på højst fem år fra indgåelse af den bilaterale aftale.

Indledningstærskel: Fællesskabets industri har ret til at indlede en undersøgelse, hvis der forelægges en korrekt berettiget klage. Endvidere kan Kommissionen uden videre indlede en undersøgelse, hvis der foreligger tilstrækkeligt bevis.

Undersøgelse: Forslaget indeholder alle træk ved den type undersøgelse, der foretages for handel med varer, men i forenklet form for at muliggøre, at dette instrument anvendes med præcision. De undersøgelser, der gennemføres inden for rammerne af den foreslåede udligningsmekanisme, er i overensstemmelse med de behørigt

proceskrav som f.eks.: offentliggørelse af indledning, de berørte parter har ret til at blive hørt, sikring af fortrolig behandling af de forelagte oplysninger, de berørte parter kan få adgang til oplysninger, som er relevante for deres sag, høring af tredjelandes regeringer osv.

Beslutningsprocedure: Medlemsstaterne høres på ethvert stadium af processen i et udvalg i henhold til rådgivningsproceduren i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999.

Udligningsforanstaltninger: Udligningsforanstaltninger i form af afgifter, tilsagn eller lignende vil blive anvendt på indførsel, som direkte eller indirekte nyder godt af ordninger med prisfastsættelse. Foranstaltningens omfang vil blive fastlagt på grundlag af: a) prisforskellen mellem input-produktet på hjemmemarkedet og eksportmarkederne og b) det omfang, hvori input-produktet er blevet brugt eller forbrugt til fremstillingen af det pågældende produkt (varer på senere produktionstrin). Udligningsforanstaltningens omfang skal ikke overstige omfanget af den fordel, som er blevet konstateret. Foreløbige foranstaltninger kan ikke indføres tidligere end 60 dage efter indledningen af en procedure og kan have en varighed på seks måneder. Foranstaltningerne kan revideres, hvis det er nødvendigt. I lighed med andre handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger er opkrævningen af udligningsafgifter ikke specificeret. Udligningsforanstaltningerne anvendes normalt ikke sammen med andre handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger. Mekanismen vil være i tråd med den almindelige praksis, dvs. at afgifterne vil blive opkrævet af medlemsstaternes myndigheder og overført til Fællesskabets budget under overholdelse af de bestemmelser, som på nuværende tidspunkt finder anvendelse på antidumping- og udligningstold inden for EU.

- **Retsgrundlag**

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Den form for foranstaltning, som forslaget til en udligningsmekanisme vedrører, giver ikke mulighed for nationale beslutninger.

Det er ikke relevant at forklare, hvordan byrder af finansiell eller administrativ art, der pålægges Fællesskabet, nationale regeringer, lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagets mål.

- **Valg af instrumenter**

Foreslået instrument: Forordning.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grund(e):

Den foreslåede udligningsmekanisme er en rammeretsakt, som vil muliggøre anvendelse af handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger. Den hensigtsmæssige retlige form for en rammeretsakt er en rådsforordning.

4) BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Dette forslag har ingen finansiel virkning på De Europæiske Fællesskabers budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en udligningsmekanisme, som gælder for indførsel fra visse lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets industris konkurrencemæssige stilling kunne blive påvirket i negativ retning af import, som nyder godt af fordele i form af prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, som regeringer eller statskontrollerede virksomheder i tredjelande anvender på denne import.
- (2) Sådanne fordele kan være et resultat af prisfastsættelse eller andre politikker med en tilsvarende virkning som f.eks. eksportafgifter, som fastsættes af regeringer eller statskontrollerede virksomheder i tredjelande og medfører forskellige priser for varer, alt afhængig af om disse er bestemt til eksport eller brug eller forbrug på hjemmemarkedet.
- (3) Hvis producenterne i Fællesskabet ikke skal blive stillet ringere i konkurrencen og lide skade, er der behov for et instrument, der giver beskyttelse mod indførsel i Fællesskabet eller på markeder i tredjelande, der direkte eller indirekte nyder godt af en sådan prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, der anvendes af en regering i et tredjeland eller en statskontrolleret virksomhed i et land, som ikke er medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO), eller et land, som er medlem af WTO, men hvor en bestemmelse i landets WTO-tiltrædelsesprotokol tillader anvendelse af denne forordning. Mekanismen skal ikke finde anvendelse på indførsel fra lande, som ikke er medlem af WTO, hvis det pågældende land har en bilateral aftale med Fællesskabet inden for rammerne af landets WTO-tiltrædelsesprotokol, som i tilstrækkelig grad behandler ordningen med prisfastsættelse, og det vurderes, at det pågældende land rent faktisk gradvist fjerner de handelsforvridende virkninger af ordningen med prisfastsættelse inden for en periode på højst fem år fra indgåelse af den bilaterale aftale.
- (4) Det er nødvendigt at definere den udligningsmekanisme, der skal anvendes på indførsel, som begunstiges af prisfastsættelse eller tilsvarende politikker. Sådanne politikker vurderes at forvride konkurrencen blandt de pågældende erhvervsdrivende

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

og skal fjernes for at genoprette rimelige handelsbetingelser. Mekanismen bør anvendes på en ikke-diskriminerende måde.

- (5) Det bør endvidere understreges, at fordelingen skal beregnes på grundlag af den prisforskel, der gør sig gældende, alt afhængig af om det pågældende produkt er bestemt til eksport eller brug eller forbrug på hjemmemarkedet og, hvis relevant, under hensyntagen til det omfang, hvori input-produktet bruges eller forbruges til fremstilling af den pågældende vare.
- (6) Det er af afgørende betydning at definere begreberne ”input-produkt” og ”den pågældende vare”.
- (7) Det er ydermere ønskværdigt at udarbejde en klar og detaljeret vejledning, for så vidt angår de faktorer, der er relevante, når det skal afgøres, om den prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, der anvendes af en regering eller en statskontrolleret virksomhed i et tredjeland, har forårsaget skade eller truer med at forårsage skade. Også virkningen af andre faktorer bør tages i betragtning, og der bør tages hensyn til alle relevante og kendte faktorer og økonomiske indikatorer, som påvirker industrien, herunder navnlig de fremherskende markedsforhold i Fællesskabet.
- (8) Det er nødvendigt at specificere, hvem der kan indgive en klage, og at anføre de oplysninger, som en sådan klage skal indeholde. En klage bør afvises, hvis der ikke foreligger tilstrækkeligt oplagte beviser, for så vidt angår prisfastsættelsen eller anden praksis med lignende virkning, skaden og skadelidte.
- (9) Det er ønskværdigt at fastlægge den procedure, der skal følges i forbindelse med en undersøgelse vedrørende pålæggelse af udligningsforanstaltninger.
- (10) Det er nødvendigt at fastsætte, hvorledes berørte parter skal underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt. De berørte parter skal have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser.
- (11) Det er også nødvendigt at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især at berørte parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning. Alt imens forretningshemmeligheder respekteres, er det nødvendigt at give de berørte parter adgang til alle oplysninger vedrørende undersøgelsen, som er relevante for deres sag. Det er nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, samt at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde.
- (12) Det er nødvendigt at fastlægge de betingelser, hvorunder foreløbige foranstaltninger kan indføres; Kommissionen kan under alle omstændigheder kun indføre sådanne foranstaltninger i en periode på seks måneder.

- (13) En undersøgelse eller en procedure bør afsluttes, hvis der ikke er noget behov for at indføre foranstaltninger. En procedure bør ikke afsluttes, med mindre beslutningen om at afslutte den ledsages af en redegørelse for grundene hertil.
- (14) Udligningsforanstaltningernes omfang skal ikke overstige omfanget af den fordel, som er blevet konstateret, hvis foranstaltningerne anvendes i forbindelse med indførsel af den pågældende vare, som begunstiges af prisfastsættelsen, fordi denne indførsel forårsager skade.
- (15) Når der indføres udligningsforanstaltninger, bør afgifter foretrakkes. Hvis det viser sig, at afgifter ikke er hensigtsmæssige, kan andre udligningsforanstaltninger som f.eks. kvantitative restriktioner overvejes.
- (16) Udligningsforanstaltninger og antidumping- og/eller udligningstold skal ikke anvendes sammen på indførsel af et produkt, med mindre det konstateres, at dumping og/eller subsidierne ikke kan tilskrives virkningen af prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning.
- (17) Det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurene for godtagelse af tilsagn, der afhjælper eller udligner de fordele, der skyldes prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af foreløbige eller endelige foranstaltninger. Det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage.
- (18) Det er nødvendigt at fastsætte, at de indførte foranstaltninger skal revideres i tilfælde, hvor der forelægges tilstrækkelig dokumentation for ændrede omstændigheder, eller hvor virkningerne af udligningsforanstaltningerne undermineres. I sidstnævnte tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at udvide de gældende foranstaltninger til at gælde indførsel af den pågældende vare fra andre lande.
- (19) I medfør af artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen², bør gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 3 i nævnte afgørelse.
- (20) Det er nødvendigt at sikre, at foranstaltninger truffet i medfør af denne forordning er i fuld overensstemmelse med Fællesskabets interesser. Ved vurdering af Fællesskabets interesser bør det søges fastlagt, hvilke tvingende årsager der eventuelt vil kunne føre til den klare konklusion, at det ikke ville være i Fællesskabets overordnede interesse at træffe foranstaltninger. Sådanne tvingende årsager kunne f.eks. være tilfælde, hvor ulempen for forbrugerne eller andre berørte parter ville stå i klart misforhold til eventuelle fordele, som Fællesskabets industri ville få ved pålæggelsen af foranstaltninger.
- (21) For så vidt angår EF-toldkodeksens³ artikel 217, stk. 1, og 218, stk. 2, behandles foreløbige og endelige udligningsforanstaltninger som henholdsvis foreløbig og endelig antidumping- eller udligningstold.

² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

³ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- (22) Karakteren og omfanget af udligningsforanstaltninger og bestemmelser om håndhævelse heraf bør fastlægges i forordningen om indførelse af disse foranstaltninger -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Principper

1. Udligningsforanstaltninger kan pålægges varer med oprindelse i et tredjeland, der er godkendt til fri omsætning i Fællesskabet, for dermed at udligne fordele opnået ved prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, der udøves af dette tredjelands regering eller af en statskontrolleret virksomhed inden for dettes område, og som resulterer i forskellige prisniveauer for input-produkter, alt efter om disse produkter er bestemt til eksport eller til brug eller forbrug på hjemmemarkedet, og hvor Fællesskabets industri derved lider skade ved eksport af det pågældende produkt til fællesskabsmarkedet.
2. Udligningsforanstaltninger kan pålægges indførsel med oprindelse i:
 - a) lande, der ikke er medlem af WTO eller
 - b) lande, der er medlemmer af WTO (Verdenshandelsorganisationen), og for hvilke det gælder, at en bestemmelse i protokollen for disse landes tiltrædelse af WTO bevirker, at denne forordning kan finde anvendelse.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af WTO, hvis disse lande har indgået bilaterale aftaler med Fællesskabet om deres tiltrædelse af WTO, som indeholder tilfredsstillende bestemmelser om denne form for priskonkurrence, og som anses for reelt at afvikle sin konkurrenceforvridende praksis inden for en frist af højst fem år fra datoen for indgåelse af den bilaterale aftale.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "skade": væsentlig skade for Fællesskabets industri eller trussel om væsentlig skade for Fællesskabets industri, der er konstateret i overensstemmelse med artikel 5
- b) "Fællesskabets industri": Fællesskabets producenter af den samme vare
- c) "input-produkt": det produkt, om hvilket det hævdes, at det direkte eller indirekte er omfattet af en prisfastsættelse eller en anden praksis med lignende virkning, der undersøges i henhold til dette denne forordning

- d) "den pågældende vare": den importerede vare, for hvilket det gælder, at inputproduktet direkte eller indirekte er brugt eller forbrugt ved produktionen heraf
- e) "samme vare": en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den pågældende vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der - om end den ikke i enhver henseende er mage til - har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.
- f) "regeringen": en regering eller et hvilket som helst offentligt organ i det pågældende tredjeland
- g) "statskontrolleret": en virksomhed anses for at være "statskontrolleret", hvis regeringen eller et andet offentligt organ på tredjelandets territorium direkte eller indirekte har en kapitalinteresse i virksomheden på over 50 %, har bemyndigelse til at udpege størstedelen af dets direktører eller på anden vis lovligt kan kontrollere eller styre dets aktiviteter.

Artikel 3

Prisfastsættelse

Fordele opnået ved prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, der udøves af tredjelandes regeringer eller af statskontrollerede virksomheder, anses for at foreligge, hvis en sådan praksis har resulteret i forskellige prisniveauer for produkter, alt efter om disse produkter er bestemt til eksport eller til indenlandsk brug eller forbrug.

Artikel 4

Beregning af beløbsstørrelsen for udligningsforanstaltninger

1. Fordele beregnes på basis af forskellene mellem prisniveauerne for input-produkter, afhængigt af om sådanne produkter er fremstillet med henblik på eksport eller brug eller forbrug på hjemmemarkedet, og under hensyntagen til - såfremt dette er relevant - i hvilken udstrækning inputproduktet direkte eller indirekte er brugt eller forbrugt ved produktionen af den pågældende vare. Der tages fornødent hensyn til det forhold, at prisniveauet for inputproduktet kan være fastsat med reference til andre produkter end dem, der er bestemt til eksport, eller til indenlandsk brug eller forbrug. Der bør også i relevant omfang tages hensyn til de forskelle, der påvirker sammenligneligheden mellem input-produkter fremstillet med henblik på eksport og input-produkter fremstillet med henblik på indenlandsk brug eller forbrug. Sådanne forskelle bør inddrages i hver enkelt sag, hvis der er forhold som påberåbes og demonstreres som værende af betydning for sammenligneligheden af priser, kvalitet, tilgængelighed, transport og andre vilkår for køb eller salg.
2. Beregningen af fordelene kan foretages på basis af oplysninger, der er almindeligt tilgængelige for den pågældende industri, herunder statistikker over priser for input-produkter og for den pågældende vare samt retningslinjer og standarder for brug eller forbrug af inputproduktet i den pågældende vare.

3. For de produkter, der er opført på listen i bilaget til denne forordning beregnes fordelingen ved hjælp af den metode, der er beskrevet i bilaget, idet der i overensstemmelse med stk. 1 tages fornødent hensyn til de forskelle, der påvirker sammenligneligheden mellem input-produkter fremstillet med henblik på eksport og input-produkter fremstillet med henblik på indenlandsk brug eller forbrug. Bilaget ændres i overensstemmelse med proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 5

Konstatering af skade

1. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af:
 - a) omfanget af indførslen i Fællesskabet af den pågældende vare, dens pris og virkningerne af denne indførsel på de priser, der tages for den samme vare af Fællesskabets industriog
 - b) følgevirkningerne af disse indførsler for Fællesskabets industri, som de fremgår af tendenserne i en række økonomiske indikatorer såsom salgsvolumen, kapacitetsudnyttelse, markedsandel, fortjeneste og tab, kapitalforrentning, investeringer og beskæftigelse.

Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

2. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 1, påvises, at den pågældende vare forvolder skade som defineret i denne forordning.
3. Andre kendte faktorer end indførslen af den pågældende vare, som samtidig er til skade for Fællesskabets industri, undersøges også for at sikre, at den skade, der forårsages af disse andre faktorer, ikke kan tilskrives den pågældende vare.
4. En konstatering af, om der foreligger trussel om skade, baseres på kendsgerninger og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerntliggende muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende priskonkurrence vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående. For at afgøre, om der foreligger trussel om væsentlig skade, bør der *bl.a.* tages hensyn til følgende faktorer:
 - a) arten af den pågældende priskonkurrence eller anden praksis og den indvirkning på handelen, den sandsynligvis vil medføre
 - b) en betydelig forøgelse af stigningstakten i indførslen af den pågældende vare til Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
 - c) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren af varen eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en

betydelig forøgelse af eksporten til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere eksport

- d) om de pågældende varer indføres til Fællesskabet til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og
- e) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af de ovenfor nævnte faktorer behøver i sig selv at kunne betegnes som udslagsgivende, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er yderligere risiko for eksport til Fællesskabet fra det land/de lande, der udøver prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning med hensyn til den pågældende vare, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 6

Indledning

1. En undersøgelse i henhold til denne forordning indledes på grundlag af en skriftlig klage på vegne af Fællesskabets industri fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning eller på Kommissionens eget initiativ, hvis der er tilstrækkeligt bevis for, at der er tale om prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning i henhold til denne forordning, at der er forvoldt skade, og at der er en årsagssammenhæng mellem indførslen og den påståede skade.
2. Når det er klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige indledning af en procedure, indleder Kommissionen efter proceduren i artikel 13, stk. 2, proceduren senest 45 dage efter indgivelse af klagen og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Ved forelæggelse af utilstrækkelige beviser informerer Kommissionen efter proceduren i artikel 13, stk. 2, klageren senest 45 dage efter den dato, hvor klagen blev indgivet til Kommissionen.

3. Meddelelsen om indledning af proceduren angiver, at en undersøgelse påbegyndes, samt undersøgelsens omfang, den pågældende vare, de lande, hvor staten påstås at udøve prisfastsættelse, karakteren af prisfastsættelsen samt den tidsfrist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres interesse i sagen, forelægge deres synspunkter skriftligt og fremlægge oplysninger, hvis disse synspunkter skal kunne komme i betragtning under undersøgelsen. I meddelelsen fastsættes også den tidsfrist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen.
4. Kommissionen underretter de berørte parter, herunder især eksportører og importører af den pågældende vare, myndighederne i oprindelseslandet, klageren og andre producenter i Fællesskabet om indledningen af proceduren.
5. Kommissionen kan på ethvert tidspunkt før eller under proceduren indbyde myndighederne i oprindelseslandet til at deltage i konsultationer med henblik på at

klarlægge situationen, hvad angår de i stk. 2 nævnte spørgsmål, og med henblik på at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

Artikel 7

Undersøgelsen

1. Når proceduren er indledt, begynder Kommissionen en undersøgelse, som dækker både prisfastsættelsen, anden praksis med lignende virkning og skadesspørgsmålet. Denne undersøgelse, der normalt skal være tilendebragt i løbet af seks måneder, må ikke vare længere end tolv måneder at regne fra datoen for dens påbegyndelse.
2. De berørte parter, som har tilkendegivet deres interesse i sagen inden for de i indledningsmeddelelsen fastsatte tidsfrister, høres, hvis de har fremsat en anmodning om en høring og påvist, at de er berørte, at der er sandsynlighed for, at de kan blive påvirket af procedurens resultat, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.
3. I tilfælde, hvor en interesseret part nægter adgang til eller på anden måde ikke stiller nødvendige oplysninger til rådighed inden for passende tidsfrister eller hindrer undersøgelsen i væsentlig grad, kan der foretages foreløbige eller endelige, positive eller negative konstateringer på grundlag af de foreliggende faktiske omstændigheder. Hvis det konstateres, at en interesseret part har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, vil der blive set bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.
4. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne. Berørte parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold og tillade berørte parter at få indsigt i alle oplysninger, der indgår i undersøgelsen, og som er relevante for varetagelsen af deres interesser. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den pågældende vare.

Artikel 8

Foreløbige foranstaltninger

1. Der kan pålægges foreløbige foranstaltninger ved indførsel af den pågældende vare, hvis der er foretaget en foreløbig positiv konstatering af, at det pågældende produkt er begunstiget af prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning med deraf følgende skade for Fællesskabets industri, og at beskyttelse af Fællesskabets interesser kræver indgriben for at forebygge yderligere skade. De nævnte foranstaltninger træffes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

2. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for de foreløbige foranstaltninger, og overgang til fri omsætning i Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i det land, der er involveret i prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, er betinget af, at der stilles en sådan garanti.
3. De foreløbige foranstaltninger kan tidligst pålægges 60 dage efter indledning af proceduren. Disse foranstaltninger kan højst pålægges i seks måneder.

Artikel 9

Afslutning uden anvendelse af foranstaltninger

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.
2. Hvis udligningsforanstaltninger er unødvendige, afsluttes behandlingen af sagen efter proceduren i artikel 13, stk. 2. Enhver beslutning om at afslutte behandlingen af en sag begrundes.

Artikel 10

Endelige foranstaltninger

1. Hvis de faktiske omstændigheder, som endeligt er fastlagt, viser, at der er tale om prisfastsættelse eller anden praksis med deraf følgende skade i forbindelse med indførsel af den pågældende vare til Fællesskabet, og beskyttelse af Fællesskabets interesser kræver indgriben i henhold til artikel 14, pålægges en endelig foranstaltning efter proceduren i artikel 13, stk. 2.
2. Omfanget af de udligningsforanstaltninger, der træffes for at opveje de opnåede fordele ved prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning i henhold til stk. 1 i denne artikel, må ikke overstige de konstaterede fordele, og foranstaltningerne skal fortrinsvis have form af afgifter.
3. Når der er pålagt en foreløbig udligningstold, og den endelige udligningstold er højere end den foreløbige udligningstold, opkræves differencen ikke. Er den endelige told lavere end den foreløbige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den foreløbige told ikke.
4. En udligningsforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke prisfastsættelse og anden praksis, som forvolder skade.

Artikel 11

Tilsagn

1. En undersøgelse kan afsluttes, uden at der gennemføres foreløbige eller endelige foranstaltninger, hvis der modtages tilfredsstillende frivillige tilsagn, i henhold til hvilke:

- a) det tredjeland, der udøver prisfastsættelsen eller anden praksis med lignende virkning, erklærer sig indforstået med at indstille eller begrænse sin praksis eller træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller
 - b) alle eksportører indvilliger i at ændre deres priser eller at indstille udførslen til markedet i Fællesskabet, så længe denne udførsel direkte eller indirekte begunstiges af prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, således at de skadelige virkninger heraf bringes til ophør.
2. Afgivne tilsagn accepteres efter proceduren i artikel 13, stk. 2.
 3. I tilfælde af manglende overholdelse eller tilbagetrækning af tilsagn pålægges der udligningsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 10 på grundlag af de omstændigheder, der forelå i forbindelse med den undersøgelse, der førte til tilsagnet.

Artikel 12

Revision

1. Når det er påkrævet, kan spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at fortsætte foranstaltningerne i deres oprindelige form, tages op til revision på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra medlemsstater, eksportører og importører eller fra producenter i Fællesskabet eller myndighederne i oprindelseslandet, under forudsætning af at der er gået mindst et år siden pålæggelsen af den endelige foranstaltning.
2. En sådan revision indledes af Kommissionen efter proceduren i artikel 13, stk. 2. De relevante bestemmelser i artikel 6 og 7 gælder for revisioner i henhold til stk. 1.
3. Ved revisionerne vurderes det, om der stadig foreligger prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning, og/eller hvilken skade dette medfører, og det afvejes på ny, om Fællesskabets interesser kræver fortsat indgriben. Ved revisionerne kan der også tages stilling til situationer, hvor virkningerne af udligningsforanstaltninger er undergravet ved omgåelse af de gældende foranstaltninger, eller situationer, hvor udligningsforanstaltninger ikke har medført nogen eller kun har medført utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne for den indførte vare i Fællesskabet.
4. Hvis det ved revisionen findes berettiget, ophæves, ændres, udvides eller bibeholdes foranstaltningerne efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 13

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det rådgivende udvalg, der er oprettet i henhold til artikel 25 i forordning (EF) nr. 2026/97⁴.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes den i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede rådgivningsprocedure i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

Artikel 14

Fællesskabets interesser

En konstatering i henhold til artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 1, og artikel 10, stk. 3, af, om varetagelsen af Fællesskabets interesser kræver indgriben, eller om foranstaltningerne bør ophæves, ændres eller bibeholdes i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, bygger på en vurdering af alle de forskellige interesser som helhed. Der anvendes ikke foranstaltninger, hvis det klart kan konkluderes, at dette ikke er i Fællesskabets interesse.

Artikel 15

Almindelige bestemmelser

1. Foreløbige eller endelige udligningsforanstaltninger pålægges ved forordning og håndhæves af medlemsstaterne i den form og det omfang og i henhold til de andre kriterier, der er fastlagt ved den forordning, hvorved sådanne foranstaltninger pålægges. Hvis der pålægges andre foranstaltninger end afgifter, fastlægger forordningen foranstaltningernes præcise form i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
2. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet "varer med oprindelsesstatus", som er indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁵ kan vedtages i henhold til nærværende forordning.
3. Med henblik på artikel 217, stk. 1, og artikel 218, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁶ behandles foreløbige og endelige udligningsforanstaltninger som henholdsvis foreløbig og endelig antidumping- og udligningstold.
4. Forordninger, der indfører foreløbige eller endelige udligningsforanstaltninger, og forordninger eller beslutninger, der accepterer tilsagn eller afslutter undersøgelser eller procedurer, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁴ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

⁵ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁶ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

5. Ingen vare må pålægges både udligningsforanstaltninger og antidumpingtold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af prisfastsættelse eller anden praksis med lignende virkning som omhandlet i artikel 3 og som følge af dumping og/eller subsidiering.
6. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke særlige aftaler mellem Kommissionen og tredjelande og finder anvendelse under passende hensyntagen til sådanne aftaler.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft ... dage/ dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Metode til beregning af de i artikel 4 nævnte fordele

Metode til beregning af fordel:

Nedenstående formel anvendes:

W står for verdensmarkedsprisen for input-produktet det sidste kalenderår;

X står for verdensmarkedsprisen pr. ton for det referenceprodukt, som prisen for input-produktet er fastsat på grundlag af;

Y er den procentvise nedsættelse i forhold til verdensmarkedsprisen for referenceproduktet som fastsat ved retsreglerne i det pågældende tredjeland;

Z er forholdet mellem antallet af enheder af input-produktet, der bruges eller forbruges ved fremstilling af ét ton af den pågældende vare (se nedenstående tabel); hvis der f.eks. er anvendt 5 ton input-produkt til at producere 1 ton af den pågældende vare, bliver $Z = 5$.

Formel: $[W - (X/100 \times (100 - Y))] \times Z (X \times Y\%) \times Z = \text{fordel pr. ton}$

Ovenstående formel skal anvendes ved beregning af beløbsstørrelsen for udligningsforanstaltningerne for varerne i nedenstående tabel.

Den pågældende vare	KN-kode	Forholdet mellem input-produkt og vare (Z)		
		Propan	Butan (blandet)	Let naphtha
Ethylen	2901 21 00	2,5	3,2	3,2
Propen (propylen)	2901 22 00	6,3	5,3	1,0
Buta-1,3-dien	2901 24 10	-	6,3	2,2
Cyclohexan	2902 11 00	-	-	2,9
Benzen	2902 20 00	-	-	3,1
p-Xylen	2902 43 00	0,1	0,2	3,1
Styren	2902 50 00	0,7	1,0	1,0
Ethylbenzen	2902 60 00	0,7	0,9	0,9
Derivater, kun indeholdende nitro- eller nitrosogrupper	2904 20 00	-	-	2,0
Ethylenglycol (ethandiol)	2905 31 00	1,5	1,9	1,9
Propylenglycol (propan-1,2-diol)	2905 32 00	3,9	3,3	0,6
Acycliske ethere og halogen-, sulfo-, nitro- eller nitrosoderivater deraf (ikke diethylether)	2909 19 00	-	-	2,0

2,2'-Oxydiethanol (diethylenglycol, digol)	2909 41 00	1,8	2,3	2,3
Lineært polyethylen med densitet under 0,94	3901 10 10	2,5	3,3	3,3
Anden polyethylen med densitet under 0,94	3901 10 90	2,5	3,3	3,3
Polyethylen med densitet på 0,94 eller mere	3901 20 10 3901 20 90	2,6	3,4	3,4
Polypropylen i ubearbejdet form	3902 10 00	6,4	5,4	1,0
Polystyren, expanderbart	3903 11 00	0,7	1,0	1,0
Polystyren	3903 19 00	0,7	1,0	1,0
Copolymerer af acryl-butadien- styren (ABS), i ubearbejdet form	3903 30 00	-	4,9	1,3
Copolymerer af acrylonitril- butadien-styren (SAN), i ubearbejdet form	3903 20 00	2,6	2,4	1,1
Poly(vinylchlorid), ikke blandet med andre stoffer, i ubearbejdet form	3904 10 00	1,1	1,5	1,5